

אשריכם ישראל

העלון של כל יהודי

גיליון מס' 43 כסליו תשע"ה כתובת: שד' גת 106 דירה 10 קרית גת דוא"ל: Mabatye@gmail.com

דבר החודש בעקבות אינתפאדת מר חשון איזה צבא ינצח מאת: הרב שמעון גוטסמן

אנו מתקרבים לימי החנוכה, ימים אשר בכוחם להשפיע עלינו לכל השנה, שנוכח להתגברות החשמונאים על היונים, ולא נתפעל מהצבא העצום של היונים - צבא היצר וחילותיו שרוצים להחליש אותנו מהאמונה, ומעונוניים להטביע אותנו חלילה בים התאוות החומריות.

נכון, ליצר הרע יש צבא עצום, צי גדול של טנקים בדמות מכשירי התקשורת החדשים למיניהם, ומלאי עצום של טילים בצורת תאוות מתאוות שונות.

היצר הטוב באמת נראה בעולם הזה כ"קטן" ליד הצבא העצום של היצר הרע. אבל נזכיר לעצמנו: לא תמיד הצבא העצום הוא זה שמנצח! גם בחנוכה קומץ חשמונאים שעבדו את השם באהבה ויראה הביסו את הצבא העצום של היצר הרע - צבא יון של אותם ימים, והקב"ה מסר גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים. אם כן גם אנחנו באם ננהג כחשמונאים, ולא נתרשם מהיצר וחילותיו, בטוחים אנו שננצח אותם!

כעת אנו נמצאים בעולם השקר, דברים קטנים נראים כגדולים וחשובים, בעוד הדברים החשובים באמת אינם בולטים, ולפעמים לא שמים לב אליהם. אולם כשנסתכל "מלמעלה" נגלה שכל הדמיונות הם באמת דברים קטנים ולא חשובים - כאותו אדם שטס במטוס למעלה ולפתע רואה את העולם "בקטן"...

מנס חנוכה, וכן מדיני חנוכה, נוכל לקבל כוחות להחזיק מעמד כנגד כל דמיונות העולם הזה. בחנוכה קומץ חשמונאים שהתעקשו לשמור על הצביון היהודי ניצחו בס"ד. ללמדך! אל תוותר על רצון השם, גם אם אתה לבד, ואין מי שיעזור לך השם ישמור עליך, אתה נתצח את היצר! הנס היה במציאתו של פך אחד קטן שנשאר בטהרתו, וכי זו סיבה לשמחה? הרי כל הכדים הגדולים נטמאו על ידי היונים? אבל כן! אנחנו לא מזלזלים אפילו בפך אחד קטן, לכל דבר יש חשיבות, ואפילו מעשה טוב קטן בכוחו לשמח את הקב"ה.

הקב"ה שמח גם עם פך אחד קטן: גם עם קצת יהודים 'שמתעקשים לעשות רק את רצונו יתברך, אפילו שאחרים עדיין לא עושים את רצונו, אבל לפחות יש לו נחת מהפך הקטן שמתאמץ להישאר טהור...

נר חנוכה מצוה להדליקו מעל שלושה טפחים ועדיף להדליקו בתוך גובה עשרה טפחים, דבר זה מרמז לנו על מהותו של נר חנוכה שבכוחו להגיע גם למקומות כל כך נמוכים ולהאיר שם קדושה, וגם במקומות שקשה להשפיע קדושה בשאר ימות השנה הרי שבחנוכה יש יותר אפשרות להביא גם לשם את האור האמיתי, אולם

העלון הוקדש להצלחת יוסף בן שרה, ולזש"ק תהילה בת חנה, ולרפואת גבריאל בן פרח, ושרה בת סעדה

העלון הוקדש לע"נ אליהו בן עישה לבית משפחת זנו

קוראים יקרים, שלום לכם.

אי אפשר להתעלם מהכאב הגדול שעובר כלל ישראל, כל כך הרבה יהודים שנרצחו הי"ד, כל כך הרבה פצועים ה' ישלח להם רפו"ש במהרה. בימים אלה ניתן להרגיש יותר אחדות בכלל ישראל, פתאום נזכרים שבעצם אנו משפחה אחת גדולה, ה"דרומים" וה"צפונים", ה"ירושלמים" וה"תל אביבים"... כולנו בספינה אחת. עכשיו כשאנו מרגישים אחדות בבחינת "אח לצרה יולד", זה הזמן לקבל על עצמנו להמשיך את האחדות גם בימי השגרה, שלא נצטרך לעוד מלחמות בכדי להיזכר שכולנו אחים...

יש לאחדות כח גדול להגן על ישראל מפני הפורענות! אז בואו יחד נחליט שעושים הפרדה בין "חילוקי דעות" ל"מחלוקות ומלחמות". נתאמץ לדון לכף זכות, ולכבד כל יהודי, ובוזה נעשה נחת רוח לבורא עולם, אשר בודאי יחוס וירחם עלינו ויהפוך לנו את הימים האלה לששון ולשמחה, ויעשה עמנו נסים ונפלאות כמו שעשה עם אבותינו בימים ההם בחודש הזה.

זה הזמן לעשות לעצמנו הרגל להתפלל על כלל ישראל, להזכיר בתפילה את הזקוקים ישועה, ולהוסיף "בתוך שאר ישראל". כמה גדולה כוחה של תפילה בה כוללים את כל ישראל, וזה גם בבחינת "המתפלל על חברו נענה תחילה".

עם סגירת הגיליון התבררנו על נס גדול שעשה עמנו השם יתברך: בלשי ימ"ר ירושלים תפסו שתי מכולות אשר הוברחו לישראל מסין דרך הים, במכולות נמצאו מאות אלפי נפצים רבי עוצמה וזיקוקים, חמשת אלפים ומאתיים סכיני קומנדו, אגרופנים, דוקרנים, ארבעת אלפים ושלוש מאות פנסים שבלחיצת כפתור נהפכים לשוקרים חשמליים, ובנוסף חמשת אלפים וחמש מאות שוקרים חשמליים רבי עוצמה, וכן חרבות. ה"סחורה" נכנסה לישראל כשהתכולה מוצהרת בתור "קישוטים למסיבות", כאשר באמת מדובר במה שמכונה "אמצעי לחימה קר", אשר נשלח לתושב בית חנינא, ויועד עבור ערביי ישראל העוסקים בטרור.

ברור שנעשו עמנו עוד הרבה ניסים ונפלאות, הרבה פיגועים שסוכלו וכדומה, את חלקם אנו יודעים, אך בודאי נעשו עמנו גם ניסים רבים ללא שנדע מכך, מי יודע כמה ניסיונות פיגוע נעצרו בס"ד כבר בשלב ההכנות, ועל כגון זה נאמר "אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה", לעתיד לבא הגוים יהללו את השם על כל הניסים שעשה עם ישראל, בזמן שרק הם - הגוים יודעים על אותם ניסים...

נא להמשיך להרבות בתפילה ולימוד לרפואת הפצועים מהטבח הנורא:

אברהם שמואל בן שיינא
איתן בן שרה
חיים יחיאל בן מלכה
שמואל ירוחם בן בילא

כל זאת בתנאי שמתרוממים מעט מהקרע, אם עושים מאמץ קטן להתקרב לקדוש ברוך הוא אז הקב"ה יורד אלינו, ועוזר לנו לעלות עוד יותר... מדליקים את נר החנוכה בלילה ושמים לב איך שאפילו נר קטן אחד יש בכוחו להאיר הרבה בתוך החשיכה, אנו בחשכת הגלות, לא נזלזל בכל נקודת אור שנמצא, ונעשה מאמץ להאיר גם לאחרים, כי קצת מן האור דוחה הרבה מן החושך. אסיים בתפילה שבקרב ממש יתקיים הפסוק "ביום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד", ויתגלה האור האמיתי שבכל יהודי, אור אמונה ואהבה אל ה' אחד ושמו אחד.

באהבה ובידידות
שמעון גוטסמן

פעם ראה כ"ק האדמו"ר מנדבורנא זצ"ל את אביו זצ"ל מנגן בכנור בעינים עצומות של דבקות, שאל אותו הבן: מה אבא מכון עתה? ענה לו: "לשמח! כי אבא שבשמים שמח כשבניו שמחים!"
(כי אתה עמדי ח"ו)

בשורה משמחת

לתושבי קרית גת והסביבה

בכל יום רביעי מתקיים שיעור מרתק ומיוחד בפרשת השבוע מאת פה מפיק מרגליות הרה"ג רבי ישראל נח ברגר שליט"א בבית מדרשו "ישמח משה" שברח' הארז 42 השיעור מתקיים משעה 18:00 עד 19:30 שמעו ותחי נפשכם!

ניסוך שבכל יום מעשה ולקחו

יהודים, שהיו אזרחים גרמניים ונתגלגלו בשנות המלמה לאנגליה. הבריטים לא יכלו להחזיק בתוכם פליטים גרמנים, החשודים כמרגלים בזמן מלחמה, ולכן אספו את כל הקבוצה ושלחו אותם באנית מסחר לגירוש באוסטרליה. הם שחררו אסירים ופושעים מבתי כלא, כדי שישמשו כמלחים על האניה. אך יצאה האניה מהנמל באנגליה התחילו המלחים להתעלל בקבוצת היהודים. גנבו מהם את מזוודותיהם ובזזו לעצמם כרצונם. את הנותר השליכו באכזריות אל תוך הים. הצער ועגמת הנפש על איבוד החפצים, המזכרות והמכתבים האישיים היו גדולים מאד. "מה זה עשה ה' לנו?" כך הגיעו הפליטים, בעירום ובחוסר כל, והתאקלמו באוסטרליה.

לפני שנים מספר, עשרות בשנים לאחר הגירוש ההוא, מצא יהודי אחד יומן של קצין גרמני ששירת בשנות המלחמה בצוללת. באחד הפרקים המתארים את שנות המלחמה הוא כתב על אותה אנית מסחר בריטית שנקלטה בראדר של הצוללת. הפלגה ללא ליווי צבאי היתה בימים ההם כהתאבדות. ניתנה הוראה לירות על האוניה, אך לא היה ברור אם אכן האוניות פגעו במטרה. כיון שנקלט ברדאר שמוזודות וחפצים פזורים סביב האוניה, נשלחה סירה למשות אותה מן המים. בבדיקה גילו מכתבים בגרמנית של אזרחים גרמניים. רושם הוא, "שמחנו שלא פגענו באוניה עם גרמנים כמותינו. בהוראה שקיבלנו מהפיר בעצמו [היטלר ימ"ש], הופקדנו ללוות את האוניה עד לאוסטרליה בכדי להגן עליה מפני תוקפים בריטיים אפשריים".

לאחר שנושאי האוניה ירדו והיא חזרה לאנגליה, זיהו הגרמנים שהיא שייכת לאנגלים ופוצצו אותה. נתבונן בעומק המעשה. ארבעים שנה יהודים בכו והצטערו על אובדן המזכרות והמכתבים האישיים ואולי אפילו התמרמרו על מידת הדין שפגעה בהם. והנה מתברר למפרע גודל החסד שעשה עמם ה' יתברך, ובנס ממש אפשר שיגיעו בשלום לחוף מבטחים. מתוך מצב של חוסר סיכוי להנצל זימן להם ה' מלחים, פושעים ואכזריים שזרקו את חפציהם למים, ובכך ניצלו חייהם.

הניסים מתרחשים סביבנו אך אין לנו תמיד את הכלים לקלוט ולהבין את גודל חסדי ה' יתברך עמנו, בכל ימי חיינו. לשם כך נקבעו שמונת ימי החנוכה "להודות ולהלל". לפתח את יכולת ההבנה. להתחנך מהניסים ולהיות מושפעים מהעולם הנפלא בו אנו חיים וממאורעות היום יום "שכולם ניסים ואין בהם טבע ומנהגו של עולם". (רמב"ן סוף פרשת בא).

גם בתוך הטבע ניתן לראות ניסים, בחי, בצומח, בשמים ובארץ. עלינו להגיע ל"וראו מי ברא אלה". [2] סיפור נוסף של נס גמור וגלוי, שממנו נוכל ללמוד נקודה נוספת בהנהגת ה"ת":

סיפר יהודי, כיום בעל מאפיה בניו יורק, שבשנות המלחמה באירופה נותר עם אחותו הצעירה בבונקר בגטו. כל משפחתם נהרגה והוא הרגיש אחריות בשמירה על האחות. יום אחד הוא יצא מהבונקר לחפש אוכל, וכשחזר לא מצא את אחותו. אנשים סיפרו לו שבה שוטר מהגיסטפו ולקח אותה למטה המשטרה הוא רץ כמטורף לתוך לוע הארי, וזעק, "תחזירו לי את אחותי, תחזירו לי את אחותי!" הסדיסטים נהנו מצעקותיו, וצחקו עליו. באותו זמן ממש ירד במדרגות הבניין קצין עטור במדליות, ושאל בכעס "מה הן הצעקות בבניין?" השוטרים ענו לו שהגיע לשם "זייד אחד" שרוצה שנחזיר לו את אחותו. הקצין פנה אל הבחור באכזריות ואמר לו: "את אחותך תקבל בחזרה כשיצמחו לך שערות בכף היד, ועד אז כולכם תמותו, יהודים מלוכלכים".

פשט הנער את כף ידו והראה לעיניו הנדהמות של הנאצי את כף היד והיא מלאה בשערות. הקצין נבהל מהמראה וצעק: "בן השטן, קח מהר את אחותך ותברח מכאן, לפני שאהרוג את שניכם". הם ברחו מן המקום וחיים עד היום הזה.

סיפור ה"נס" הוא שבהיותו ילד, נכוח קשות בידו, והרופאים השתילו לו עור חדש בכף היד העור נלקח ממקום בגוף המצמיח שער, וכך נתמלאה ידו בשערות. וכי השלמת הסבר הדברים מקלקלת את הנס? אנו מצפים לנס שיקרה לפי הזמנה ובאותו רגע ממש. אבל כשהי"ת מקדים רפואה למכה, ומכין את ההצלה עשר שנים קודם המעשה, וכי אין בזה נס גמור? לדעתו זהו נס יותר גדול, שהנס הגדול נסתר בתוך מאורעות החיים.

אכן, עבודתנו ותפקידינו לפתח את הכלים בכדי לקלוט את מעשי ה"ת. לחדד את השכל והרגש כדי להבין את הנסים והנפלאות שבכל יום, ערב ובקר וצהרים.

[3] ימי החנוכה נועדו לעורר בנו את הכלים לקלוט את נסי הקב"ה. להתחנך לראות את הנפלאות והתשועות, ולהבין שהי"ת מנהל עולמו בחסד וברחמים בכל עת ושעה. ובפרט צריכה להיות גודל ההכרה בהנהגת הישועה של הי"ת שגם בעת צרה ומצוקה נוכל לראות שמתוך הצרה מצמיח הקב"ה את נס הישועה. בבחינה של "כי אשב בחושך ה' אור לי". נרות החנוכה מיועדים להאיר לעין המתבונן, שמתוך הצרה מציא הקב"ה פדות ורווחה.

מעשה נורא שמעתי על קבוצה של ארבע מאות

לכבוד ימי החנוכה בחרנו להגיש בפניכם מספר סיפורים מחזקים, שסופרו על ידי הגאון הצדיק רבי שמשון פינקוס זצ"ל (מובא בספר שיחות הגר"ש פינקוס עמ' מה).

[1] אספר לכם מעשה שהיה, כפי שסיפרו בעל המעשה. הוא גר היום במונסי, בארצות הברית, ועובד לפרנסתו כרופא, אבל הוא שוקד בתורה ותלמיד חכם. לא כל ימיו היה המספר שומר תורה ומצוות. לפני שנים היה בלוס אנג'לס כחילוני גמור, ועבד כרופא בחדר מיון של בית חולים. באחד מהימים הובהל לחדר המיון אדם מחוסר הכרה אשר נמצא מוטל ברחוב אחרי התקף לב קשה. הרופאים הוזעקו להצילו, ולאחר חצי שעה התיאשו מחייו, ניתקו את המכונות וקבעו את מותו. הרופא מספר שלפתע הוא הבחין בתנועה בידו של המת. בתחילה חשב שאילו עצבים שעדיין מפרכסים לאחר המוות, אבל אחר כך הבחין בתנועות נוספות של הגוף, הוא הסיר את הכיסוי מעל פניו. לתדהמתו הוא רואה את ה"מת" - חי. הוא התחיל מחדש לעסות את ליבו. ה"מת" הרים את ידו וסימן לרופא להפסיק להתעסק בו הוא שואל את הרופא: "לך קוראים חיים מאיר?" הרופא נדהם לחלוטין! זהו אומנם שמו היהודי אבל אין אדם בעולם שקורא לו כך, כולם יודעים שהוא "בארי", רק מסבתו הוא שמע ששמו "חיים מאיר". והנה החולה ממשיך ושואל: "אתה מניח תפילין?" והוא עונה בשלילה. החולה מצוה: "מהיום תתחיל להניח!" ושוב שואל אותו "אתה אוכל כשר?" וכשענה לו, חזר וצוה: "תאכל כשר!" כשסיים החולה את דבריו, עצם את עיניו ונפטר לבית עולמו.

לימים כשסיפר הרופא את המעשה, הוא הוסיף שבשעת מעשה לא הרגיש שום רושם והשפעה. "נכנסתי לחדר הרופאים ואמרתם להם: "תשמעו איזה דבר מצחיק קרה לי" שום שינוי לא חל בי מהארוע המיוחד. לאחר שנים רבות החל הרופא בתהליך של 'חזרה בתשובה', ובמבט לאחור צירף גם את המעשה הזה לשרשרת הסיבות שגרמו לו לשנות את חייו.

סיפור שכזה ואחרים כמותו מלמדים אותנו יסוד חשוב. הקב"ה מנהיג את העולם בדרכי הטבע, ואף בניסים אמיתיים. סביב כל אדם קורים ניסים של ממש, בכל יום אך בני האדם אינם מושפעים ואינם קולטים את המתחולל סביבם. כפי שגלי קול רבים קיים בחלל העולם, ומבלי כלי קליטה מתאימים אי אפשר לשמוע ולקלוט אותם, הי"ת מספק לכל אדם מספק ניסים, גם ב"זמן הזה", אך הקושי והעבודה שלנו הם היכולת לפתח "עין רואה ואוזן שומעת" לכל המתרחש סביבנו.

הם טרם גילו את הפך שמן טהור.

הידעת? נערים רבים מסתובבים בחוצות, מחפשים הם דבר מה, נפשם כמהה, ואינם יודעים למה.

ארגון "אשריכם ישראל" מכניס אזרחים מתחזקים במשך כל השנה, על ידי ארגון סעודות לקבוצות מתחזקים ושיבוץ אירוח לנערים ועוד. לקראת ימי החנוכה אנו מתארגנים לעריכת ערבי חיזוק ומסיבות לנוער מתחזק והציבור הרחב. להתנדבות ולתרומות (אשראי \ הו"ק \ דואר):

08-9743208

אכתבים למורה

לכבוד "אשרכם ישראל"

תודה על העלונים המחזקים, וכן על השיעורים ב"קו החיזוקים", כל בני משפחתנו נהנים מהפעילות שלכם, זה מתאים לכולם ומחיה נפשות.

ראיתי שבקשתם ממי שמכיר דברי חיזוק במעלת הכנסת אורחים מתחזקים שישלח לכם, אז אני שולח לכם חוברת מיוחדת בשם "כוחה של שבת", יש בה מאמרים מיוחדים על שבת קודש, מאת הצדיק מזכה הרבים הגדול רבי נסים יגן זצ"ל. יש בחוברת גם על הנושא שבקשתם, ובמיוחד תראו בעמ' 141 שאומר הרב יגן: פעם התבטאתי כי אם כל משפחה הייתה עומדת עם מגש ועליו קוגל, חמין ושתייה קרה על שפת הכביש, ובמקום לזרוק אבנים הייתה מציעה לכל אדם שעובר עם רכבו בשבת 'בוא ועשה קדוש, תאכל עוגה', כולם היו חוזרים בתשובה, הם היו פורצים בבכי, זוהי שבת קודש לה'!... אילו היינו נכנסים לבתי השכנים ומגירים דמעות כמים על מעשיהם, הם היו חוזרים בתשובה שלמה... זהו הסוד - באהבה, ברחמים ובחמלה, מתוך אכפתיות אמיתית לשם שמים ולעתידם הרוחני של האחים שלנו, ומתוך תחושה של אחריות מלאה על האוניה של כלל ישראל, הצריכה להגיע אל יעדה, עוד נזכה ונראה בעינינו שהקב"ה ישיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם.

בכבוד רב
ב.ר. גבעת משה
ירושלים

"אשרכם ישראל", שלום,

נהנתי מאד ממה שפרסמת על "הכנסת אורחים מתחזקים". אני מקווה שאזכה להיות שותף למפעל החשוב הזה. ראיתי שבקשתם חומר על הכנסת אורחים מתחזקים. נראה לי שכדאי לציין שכ"ק מרן האדמו"ר ה"לב שמחה" מגור זצוק"ל היה שולח כמה חסידים לעשות מידי פעם שבת בצוותא במושבים שהיו זקוקים לחיזוק, החסידים הגיעו ורוממו את התושבים באווירת השבת ושמירתה כהלכה. באמת זה רעיון טוב לתת לאותם אנשים הזדמנויות להכיר את טעם השבת.

תזכו למצוות.
ל.ג. קרית גת

לכבוד המערכת

הייתי אצל אחד מגדולי ישראל בבני ברק, עם פדיון נפש [סכום מכובד מאוד של כמה אלפים] עבור חולה במצב קשה מאוד, ועוד כמה עניינים, הצדיק החזיר לי את הכסף, ואמר לי: 'הפדיון נפש הוא להיזהר בשמירת הלשון', כי בו תלוי הישועות של כלל ישראל בתקופה הזו. וגם כתוב במפורש 'שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו', ופדיון נפש נועד לשמור מצרות נפשו, והעצה היא להיות 'שומר פיו ולשונו' וההמשך הוא השמירה, לפני יציאתי הוסיף לי 'זו התשובה לכל השאלות שיש היום על המצב בארץ ובעולם, ועל כל החדשות המיותרות שיש כיום'.

נתבקשתי לפרסם לזיכוי הרבים.

ד.א. ממלכי ישראל
קרית גת

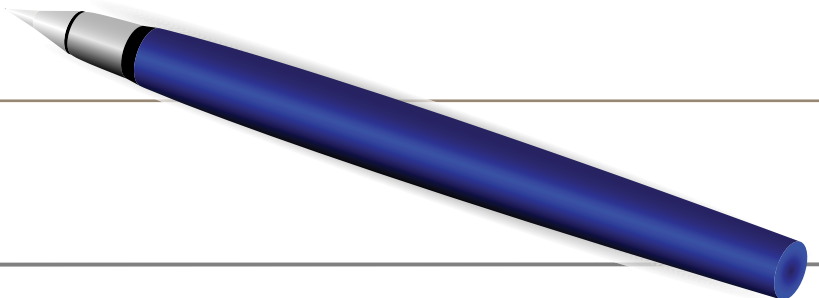
תגובת המערכת:

תודה למעיר החפץ בעלום שמו. כל יהודי צריך לשאוף לשלמות, שכן הוא נברא בצלם, וכמה שיהודי יותר "משלים" את עצמו, כך הוא יותר קרוב לקב"ה. לאחר שזכה להתדבק במדותיו, ואין כאן המקום להאריך. ובודאי השאיפה והמטרה האמתית היא לעשות נחת רוח לבורא יתברך, ולבורא יתברך יש נחת מכך שבניו עובדים על שלמות מדותיהם ומתקנים את עצמם. למעשה מהמאמר הזה ניתן ללמוד ש"יותר ממה שעושה בעל הבית עם העני, עושה העני עם בעל הבית", ומלבד שבעל הבית זוכה לברכה והצלחה בזכות העזרה לעני, הרי שהוא גם זוכה להתעלות רוחנית, וזאת על ידי המאמץ למען הזולת.

לכבוד הרב שמעון גוטסמן

תודה על העלון האחרון על חשיבות הכנסת אורחים וקרוב רחוקים. תסלח לי על הערה. לא כל כך אהבתי את הכותרת של המאמר השני "בין אדם לחברו - השלמת המעלה העצמית", המאמר עצמו הוא די טוב, אבל הכותרת מטעה, זה נשמע כאילו אני עושה טובה לשני רק בשביל שארוויח מזה שאהי מושלם במעלות שלי, אולי זה אפילו נשמע קצת "אנוכי", אך לכה"פ לא מדוייק...

שוב סליחה
בעלום שם

מערכת "אשרכם ישראל", שלום וברכה וכל טוב סלה

מאד, מאד, מאד התחזקתי ונהנתי מכל מה שפרסמתם בעניין הכנסת מתחזקים הבייתה לשבת קודש.

דווקא משום שגם אני עוסק בקרוב רחוקים, התרגשתי כל כך מהדברים, וממש הרגשתי הזדהות איתם. אני בטוח שכל הפעילות הזאת עוזרת למתחזקים לשמור שבת, כי יש להם תעסוקה טובה במקום להסתובב בחוץ עם ניסיונות מהחברה לחלל שבת, וככה גם יש להם אוירה טובה של שבת קודש, הם גם מכירים יותר מושגים והלכות בהמחשה מעשית וזו הצורה הכי טובה ללמד אותם הלכות שבת.

לצערי רוב הארגונים והעמותות העוסקות בקרוב בני נוער עוזרות יותר לפעילות שמתקיימת בימות החול, ובדרך כלל הם מתקשים לעזור בפעילויות לשבת, וזאת משום שקשה למצוא פעילים שיעבדו בקביעות בכל שבת, ובפרט שהרבה פעמים נוסעים לשבת וצריך למצוא מחליפים מתאימים בכדי לשמור על הרציפות. גם התורמים מעדיפים לתמוך בפעילות אשר ניתן לעקוב אחריה מקרוב, גם אם הם גרים רחוק, מלבד זאת קשה להעביר לתורמים את רושם הפעילויות בשבת ללא אפשרות לצלם ולתעד. ולכן שמחתי מאד לקרא ש"אשרכם ישראל" לקח על עצמו את המטלה הזאת לארגן לנערים תעסוקה טובה תוך כדי אוירה טובה המתאימה לשבת קודש.

האמת היא שלפעמים קשה לי להכניס אורחים בעצמי, וזאת מסיבה אישית. משום כן אני מודה לכם על האפשרות לעשות הוראת קבע ולהיות שותף בהכנסת אורחים שמתקיימת על ידי אברכים נטולי יכולת כלכלית, וכך גם יהיה לי חלק בסעודות שאתם מארגנים לקבוצות וכדומה. אשמח אם תיצרו איתי קשר ותעזרו לי למצוא שיבוץ מתאים לתלמידים שלי.

החותם בהתרגשות
שמואל א'
ירושלים

י"א חידושים על עוצמת ימי החנוכה

 אומר מרן הרי"ם מגור זצ"ל: "נר החנוכה יש לו את תכונת האור, שורף את החלק הרע ומאיר את החלק הטוב" ("ארץ צבי", מובא באוצרותיהם של צדיקים).

 אומר מרן ה"מאור עינים" זצ"ל: "בחנוכה כביכול השם יתברך מוריד את עצמו למטה מעשרה טפחים אל האדם לקרבו... ומאחזי בו האור להדליקו ולשוב ולחזור אל השם ולעובדו בהתלהבות ובשכל גדול וכנ"ל וזה נעשה בכל שנה בבוא הזמן של מצות נר חנוכה..." ("מאור עינים" פר' מקץ).

 מרן ה"חתם סופר" זצ"ל הזהיר ללמוד בחנוכה יותר מכפי ההרגל בשאר ימות השנה, והקפיד מאד על אותם שמעבירים ימים אלו בבטלה ובדברים שאין בהם ממש, כי ימים אלו נתקנו על ידי חז"ל להיות ימי הלל והודאה על נס ההצלה מגזירת "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך", והדרך לבטא את ההודאה על נס זה היא על ידי תוספת בלימוד תורה והתחזקות בקיום המצוות. עוד כותב ה"חתם סופר" שלימוד התורה הוא עניין גדול בזמן הזה, כי אז נמסרו סודות התורה למשה רבינו ע"ה. (מנהגי החת"ס פ"ט, "לעבדך באמת" עמ' רסד).

 אומר מרן רבי נחמן מברסלב זצ"ל: "עיקר נפלאות החנוכה, להוכיח באו, כי אפשר להמשיך אורות גדולים בימי חול פשוטים." (מובא בספר ימי החנוכה).

 אומר מרן הנצי"ב מולאז'ין זצ"ל: "בימי החנוכה מערכת השמים וההשגחה העליונה מחזקים את כח המנורה, וכתוצאה מזה מתחזקת בחנוכה ההשפעה של חיזוק כח התלמוד ופלפולה של תורה" ("העמק דבר" לט"ז).

 אומר מרן ה"צמח צדק" זצ"ל: "בחנוכה גומרים את גזר הדין שנחתם ביום כיפור, ורמז לדבר בפסוק (תהילים צג), "תשב אנוש עד דכא" כלומר אפשר לשוב בתשובה עד דכ"א- בגימטריה כ"ה בכסליו" ("צמח צדיק", מובא בספר ימי החנוכה).

 מרן הר"ם מקוברין זצ"ל אומר: "הזקוק לרפואה יכול לפעול בחנוכה" ("תורת אבות" מובא בספר ימי החנוכה).

 מרן הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל היה דורש את הכתוב חנוכה עד ר"ח ניסן כי עדיין היו זקוקים לזכותו של יצחק, ומאז היה היום של כ"ה כסליו - יום הראוי להשראת השכינה, ממתין עד ימי מתניהו, שאז חנכו בו את המקדש מחדש. ובכל שנה חוזרת השפעה מיוחדת בכ"ה כסליו להשראת שכינה ("מערכי לב' עמ' צז).

 אומר ה"מערכי לב" זצ"ל: "דרך ההכנה לקבלת השראת השכינה שבימי חנוכה, נמסרת לנו על ידי הלכות חנוכה, כי באותה מידה שמקיים את ההלכות כך הוא נעשה כלי לקבל את השראת השכינה, וכמה שמדקדק בהם יותר הוא נעשה יותר ראוי לקבלת השכינה" (עמ' צז).

 על ידי מצוות נר חנוכה מאיר כבוד השם יתברך ונתעלה ונתקלס כבודו בעולם ומעוררין הרחוקים לשוב להשם יתברך וזוכים ליראה ולשלום בית ולתפילה ונתבטל המחלוקת בכל העולמות ("ליקוטי מוהר"ן" מובא בספר ימי החנוכה).

 דבר פלא בנס חנוכה שהיה כדי שיוכלו לקיים מצות מנורה והלא ישראל לא היו זקוקים לאור המנורה, רק לקיים רצון השם יתברך, וכיון שלא היה להם שמן היו פטורים? אלא שיש לנו חיבה יתירה אצל הקב"ה שחפץ להיות הארת נרות המנורה על ידי הדלקתו, ונשאר גם כן לדורות שיש סיוע בימים הללו לבני ישראל לעשות רצונו יתברך יותר מן הסדר וההנהגה בכל השנה, בדרך נס ופלא ("שפת אמת" תרל"ב).